

ἀποτελουμένην· αὕτη καθαιρέσασα τὸν Εὐτυχῆ καὶ ἀπομακρύνασα τοῦ μοναστηρίου, οὗ ἦν ἡγούμενος, ἐκήρυξε τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον ἐκ δύο μὲν φύσεων ἀναλλοιώτως, ἀτρέπτως καὶ ἀσυγχύτως συγκείμενον, ὁμοούσιον τῷ μὲν πατρὶ κατὰ τὴν θεότητα, τῇ δὲ μητρὶ κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα. Τῇ ἀποφάσει ταύτῃ ἀπαρεσκόμενος ὁ δειλαῖος Εὐτυχῆς καὶ τοῦ Χρυσοφαίου τὴν εὐνοίαν ἀπολαμβάνων ἐνήργησε ἵνα συγκληθῆ τῇ 8 αὐγούστου 449 ἢ ἐν Ἐφέσῳ σύνοδος ἐξ ἑκατὸν τριάκοντα σχεδὸν ἐπισκόπων, ἡ ἐν τῇ ἱστορίᾳ γνωστὴ ὑπὸ τὸ ὄνομα ληστρικῆ σύνοδος ἐν Ἐφέσῳ. Ἐν αὐτῇ ἀπεφασίσθη τὸ ἐλεεινὸν τέλος τοῦ Φλαβιανοῦ, ὃν καθήρσαν καὶ κατέκριναν· ἀναφέρεται ὅτι Διογένης ὁ τῆς Κυζίκου ἐπίσκοπος συνεννοηθεὶς μετὰ τινος Βαρσουμᾶ, σύρου μοναχοῦ ἔχοντος ὑπ' ἑαυτὸν καὶ μοναχοὺς τινὰς ἡμιαγρίους, παρεκίνει αὐτὸν ἵνα σφάξῃ τὸν ἱερὸν Φλαβιανόν¹⁶⁶. Ἀποθούμενος ἐκ τοῦ ληστρικοῦ ἐκείνου συνεδρίου ὁ ἱερὸς πατριάρχης τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἀπεβίωσε τρεῖς ἡμέρας μετὰ τὴν 8 αὐγούστου, ἀπαγόμενος εἰς ἐξορίαν κατὰ συνέπειαν τῶν λακτισμάτων, τὰ ὅποια κατ' αὐτοῦ κατήνεγκεν ὁ Διόσκορος Ἀλεξανδρείας καὶ οἱ ὁμόφρονες αὐτῷ μοναχοὶ τοῦ κακούργου Βαρσουμᾶ.

Θεοδώρητος ὁ Κύρου, οὗ πολλάκις ἐγένετο μνεῖα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ, γράφων πρὸς τὸν μακάριον Φλαβιανὸν λέγει· «φωστῆρα τῆς οἰκουμένης ἀπέδειξέ σε ὁ τῶν ὄλων παητῆς καὶ χορηγὸς καὶ τὴν βαθεῖαν σκοτίαν μετέβαλεν εἰς καθαρὰν μεσημβρίαν· μεγάλη δὲ παρηγορία γίνεται ἡ τῆς ἀγιωσύνης σου ἀκτίς εἰς τοὺς ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας πολεμουμένους, καὶ ὡς φάρος, ἐπέδειξε τὸν λιμένα τῆς ἀποστολικῆς πίστεως, πληρώσας μὲν ἀγαλλιᾶσεως τῶν γινωσκόντων σε τὰς καρδίας, ἐλευθερώσας δὲ τῶν σκοπέλων τοὺς ἀγνωσύντας σε· ἐγὼ δὲ διαφερόντως ἀνυμνῶ τὸν χορηγὸν τῶν ἀγαθῶν, ὡς

166. Εὐάγγελος Β', 18· ἴδε καὶ Β', 2,

